

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Stanislava Bernarda a soudců JUDr. Františka Švantnera a JUDr. Josefa Holejšovského v právní věci

navrhovatelé: **a) Miloslav Perníček**, narozený dne 20. 1. 1954
bytem Heroutice 1, 257 56 Neveklov
b) Karel Růžička, narozený dne 11.3. 1950
bytem Velké Němčice 346, 691 63 Velké Němčice
c) Josef Kincl, narozený dne 30. 8. 1948
bytem Skály 8, 793 44 Horní Město
d) Jaroslav Rédl, narozený dne 31. 10. 1953
bytem Bernartice 84, 348 02 Bor u Tachova
e) MVDr. Josef Lysák, narozený dne 11. 11. 1953
bytem Osvoboditelů 790, 683 23 Ivanovice na Hané
g) František Srnec, narozený dne 1. 2. 1947
bytem Dlouhá 42, 664 71 Veverská Bítýška
h) Václava Boušková, narozená dne 21. 10. 1975
bytem Slechtín 1, 285 22 Zruč nad Sázavou
i) Michaela Kubištová, narozená dne 7. 2. 1968
bytem Měník 89, 503 64 Měník
zastoupení advokátkou Mgr. Zuzanou Čumpelíkovou
sídlem Kudeříkové 1103/11a, 148 00 Praha 4 - Kunratice

za

účasti: **Svaz chovatelů českého teplokrevníka z.s.**, IČO 60161370
sídlem U Hřebčince 479, 397 01 Písek

o určení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku, **o odvolání účastníka** proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 13 Cm 97/2017-70 ze dne 24. 7. 2020,

takto:

- I. Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 13 Cm 97/2017-70 ze dne 24. července 2020 se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud I. stupně výše uvedeným usnesením rozhodl, že na rozhodnutí rozhodčí komise účastníka č. 4/2016 ze dne 9. 12. 2016, kterým byla schůze všech orgánů spolku konaná dne 7. 12. 2016 v Jihlavě, včetně všech závěrů z ní vzešlých, prohlášena neplatnou, se hledí, jako by nebylo přijato. Dále soud I. stupně rozhodl o nákladech řízení k tíži účastníka, kterému uložil povinnost zaplatit navrhovatelům na jejich náhradu Kč 63 220,-.
2. Rozhodnutí vychází ze zjištění, že podle stanov spolku je jeho orgánem rozhodčí komise a kontrolní komise s vymezenými pravomocemi. Rozhodčí komise rozhoduje sporné záležitosti z oboru spolkové samosprávy, spory mezi členem a spolkem a přezkoumává rozhodnutí o vyloučení člena. Kontrolní komise pak mj. dohlíží, zda jsou záležitosti spolku řádně vedeny a

vykonává-li spolek činnost v souladu se stanovami a právními předpisy. Podle listiny datované 14. 12. 2016 rozhodčí komise spolku (Staněk, Cepková) rozhodla 9. 12. 2016 z vlastní iniciativy o tom, že schůze všech orgánů spolku konaná dne 7. 12. 2016 v Jihlavě je neplatná, jakož i všechny závěry a volby předsednictva a rady plemenné knihy. Uvedení členové rozhodčí komise a její třetí člen (Straka) byli zvoleni na konferenci spolku 29. 6. 2016, přičemž soudem byla pravomocně vyslovena neplatnost rozhodnutí přijatých na této konferenci.

3. Soud I. stupně se dále zabýval, s odkazem na příslušná ustanovení občanského zákoníku a zákona o rozhodčím řízení, právní úpravou řízení před rozhodčí komisí spolku, které se vede jako sporné a návrhové. Z toho dovedl, že pokud se rozhodčí komise pustila do přezkoumávání rozhodnutí spolkového orgánu z vlastní iniciativy, tak překročila svou pravomoc a zasáhla do pravomoci kontrolní komise. Soud I. stupně tak uzavřel, že rozhodnutí, které bylo výsledkem takového přezkumu, je podle § 245 obč. zák. nicotné. Napadené rozhodnutí pak, dle názoru soudu I. stupně, nelze považovat ani za nález rozhodčí komise ve smyslu zákona o rozhodčím řízení. Rozhodnutí a řízení mu předcházející totiž postrádají základní náležitosti řízení, rozhodčí komise rozhodla bez návrhu a řízení nevedla s žádnými účastníky a nebyla zde žádná strana, která by byla oprávněna podat návrh na zrušení rozhodčího nálezu, uvádí soud I. stupně v závěru odůvodnění.
4. Z uvedených důvodů tak soud I. stupně rozhodl ve věci, jak ve výroku uvedeno, a dále rozhodl o nákladech řízení dle § 142 odst. 1 o. s. ř. k tíži neúspěšného účastníka, kterému uložil povinnost zaplatit navrhovatelům na jejich náhradu náklady vynaložené na soudní poplatek a na právní zastoupení dle vyhl. č. 177/1996 Sb. dle uvedené specifikace.
5. Proti tomuto rozhodnutí soudu I. stupně podal účastník odvolání, v němž namítl, že věc byla rozhodnuta podjatým soudcem. Uvedl, že navrhovatelé podali řadu žalob, o nichž rozhodoval jako samosoudce JUDr. Hrabánek, proti jehož způsobu jednání podal zástupce účastníka stížnost k předsedovi krajského soudu. Z toho důvodu měl soudce vztah k účastníkovi a nelze ho tedy považovat za osobu nezainteresovanou.
6. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené rozhodnutí soudu I. stupně dle § 211 a násl. o. s. ř., včetně řízení, jež mu předcházelo, aniž by ve věci bylo třeba nařizovat jednání, § 89 zák. č. 292/2013 Sb., a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
7. Návrhem z 13. 2. 2017 se navrhovatelé domáhali určení neplatnosti rozhodnutí orgánu účastníka, rozhodčí komise ze dne 14. 12. 2016. Účastník v řízení namítl, že rozhodčí komise byla platně zřízena a zvolena a její závěry uvedené v napadeném rozhodnutí jsou zřejmé, odpovídají též rozhodnutí rejstříkového soudu, který zamítl návrh zápisu rozhodnutí orgánu spolku z 7. 12. 2016. Soud I. stupně provedl dokazování citovanými listinami, zejména stanovami spolku, rozhodnutím rozhodčí komise, dále vycházel z výsledku předchozího řízení o určení neplatnosti rozhodnutí přijatých na konferenci spolku 29. 6. 2016 a s odkazem na příslušná zákonná ustanovení a stanovы spolku uzavřel, že rozhodnutí rozhodčí komise je nicotné a hledí se na ně, jako by nebylo přijato.
8. Účastník v odvolání proti rozhodnutí soudu I. stupně uvedl jako jediný odvolací důvod podjatost soudce, aniž by k věci samé cokoli namítl. K tomu se dotčený soudce vyjádřil 15. 9. 2020 a uvedl, že nemá žádný poměr k věci ani k žádnému z účastníků a jejich zástupcům, které zná jen úřední praxe; při projednávání věcí účastníků postupoval podle nejlepšího vědomí a svědomí. Dále soudce uvedl, že stížnost jednoho z účastníků v jiné věci nebyla vyhodnocena jako důvodná a že stížnost nepovažuje za důvod pochybností o své podjatosti v projednávané věci.
9. Zákonné důvody pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci jsou vymezeny v § 14 a násl. o. s. ř., přičemž samotný soudce ve vyjádření vyloučil existenci takových důvodů. Výslovně pak dle § 14 odst. 4 cit. zákona důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Ostatně

o nevyhloučení uvedeného soudce k námitce účastníka již bylo pravomocně v jiné věci rozhodnuto.

10. Námitku podjatosti soudce jako odvolací důvod vznesenou účastníkem z uvedených důvodů považuje odvolací soud za nedůvodnou, žádné jiné věcné námitky v odvolání účastník neuvedl. Soud I. stupně v řízení provedl dostatečné dokazování a na základě zjištěných skutečností přijal tomu odpovídající právní závěry, rozhodnutí řádně odůvodnil. Odvolací soud se tedy s postupem soudu I. stupně plně ztotožnil a jeho rozhodnutí tak nelze vytknout pochybení. Pro stručnost pak odvolací soud odkazuje na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí.
11. Z uvedených důvodů Vrchní soud v Praze napadené rozhodnutí soudu I. stupně jako věcně správné dle § 219 o. s. ř. potvrdil, o nákladech odvolacího řízení pak rozhodl, jak ve výroku uvedeno, s přihlédnutím k tomu, že navrhovatelům žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné za podmínek dle § 237 a násl. o. s. ř. a lze je podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu I. stupně.

Praha 23. února 2021

JUDr. Stanislav Bernard v.r.
předseda senátu